

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139963954336.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 353. - LXX.

En Oversættelse af det Tydske.

1.

Farvel, min Siæl, i JEsu Sides Vunde.
Du har saa klar en Himmel i hans Saar.
Der roer og boer du glad, som Fugl i Lunde,
Med ham, GUds Lam, som Brud foreenet staaer.
De dybe Nagle-Skrammer
Fordriver snart min Jammer,

* *
-- 126

Saa tit jeg søger dem.
Ja, o min Roe og rette Brude-Kammer,
Trods Nød og Død! der er mit rette Hiem.

2.

Min Tiid og Fliid som Sejer-Verk jeg stiller,
At gaae og slaae med denne Solens Gang.
Ej Vand, ej Brand mig fra min JEsu skiller.
Hans Død gjør sød hver Puls og Aande-Fang.
Ej andet mig behager,
Ej Lyst, ej Liv mig smager,
End hvortil jeg, din Green,
Al Saft og Kraft af dig, min Viinstok, drager,
Til Lyst i Bryst, i Siæl, i Marv og Been.

3.

Luk ind, mit Sind, GUds Søns Forløsnings Rige,
Udbryd i Fryd og smelt i Længsel hen.
Hvad vil jeg til saa stor en Naade sige?
Foragt blev lagt fra mig paa GUd igjen.
O GUd! den Fred jeg finder,
Naar Længsels Taarer rinder,
I Aandens Armods Muld.
Jo meer du seer min Blusels Graad paa Kinder,
Af Trøst og Lyst du skiænker Kalken fuld.

4.

Saa faldt da alt den Ondes Herredømme,
Hans Magt er lagt i ævig Skiendsel ned,
Ja, hvad! hans Had, hans Fraad' og Galde-Strømme
Kan de belee, som kiende Jesu Sved.
Ved ham jeg fast vil blive,
Mig ganske ham hengive,
Trods Fiendens Tand og Kløe!
Fra dig skal mig ej Lyst, ej Nød fordrive.
Min Siæl er vel forvart i Klippens Roe.

5.

Min Skat, kun at jeg maatte troe befindes,
Alt i den Stie at gaae, som du har sagt!
Til Straf ej af min Lathed overvindes;
Men saa at staae, som Kiempen bør, paa Vagt,
Ja altid meer at skue
GUds Kierligheders Lue,
I dine Piners Nat!
Bort Jord, saa stor du est! GUds Søn! din Due,
Hvor du er nu, der er hun og, min Skat!